

Phẩm 20: THIÊN ĐẾ THÍCH

Đế Thích ở trong chúng bạch Phật rằng:

–Bạch Đức Thế Tôn! Minh độ vô cực rất sâu xa, khó hiểu, khó biết. Trời người có đức lớn mới gặp giảng nói về định này. Người nào nghe rồi viết chép, thọ trì, học tập thì phước đức rất nhiều.

Phật bảo Đế Thích:

–Người ở Diêm-phù-đề đều giữ mười giới. Nếu tất cả đều giữ gìn đầy đủ thì công đức ấy gấp trăm ngàn muôn ức lần vẫn không bằng người lành đây nghe Minh độ rồi viết chép, thọ trì, học tập.

Lúc ấy, trong hội chúng có một vị nói với Đế Thích:

–Tôi đã vượt lên trên Ngài rồi!

Đế Thích đáp:

–Giữ tâm nhất niệm còn vượt lên trên tôi, huống gì viết chép, thọ trì, học tập, tùy theo pháp này dạy bảo, thực hành thì vị ấy đức sáng ngời, dự cho bậc cao cả của chúng sinh trong ba cõi, cho đến Dự lưu, Tần lai, Bất hoàn, Thanh văn, Duyên giác còn hơn ở trên. Cho đến Bồ-tát thực hành Bồ thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền độ vô cực, nếu bỏ mất Minh độ và Minh tuệ quyền biến cũng còn hơn những vị trên kia. Bồ-tát Đại sĩ cầu lấy Minh độ thì dù Trời, Người, Quỷ, Rồng dùng yêu nghiệt hung ác nào hại, chắc chắn không thể thắng được. Nếu thực hành Minh độ vững chắc, lâu bền thì sẽ mau chóng gần trí Nhất thiết, không rời Như Lai, gọi là cách địa vị Phật không xa. Biếng nhác không sinh, vì học Phật, không học pháp Thanh văn, Duyên giác. Bốn vị Thiên vương còn đến thưa hỏi, nhanh chóng học hỏi bốn bộ đệ tử nên sẽ ở nơi Phật để thành đạo Vô thượng chánh chân. Hãy nên thực hành việc học này. Bốn vị Thiên vương thường tự đến thưa hỏi, huống gì các Thiên tử khác.

A-nan nghĩ: “Đế Thích này tự dùng trí tuệ của mình giảng nói hay nhờ vào oai thần của Phật?” Biết tâm niệm của A-nan, Đế Thích thưa:

–Thưa Tôn giả! Nhờ vào oai thần của Phật.

Phật dạy:

–Này A-nan! Trong lúc Bồ-tát Đại sĩ nhớ nghĩ sâu xa, mong cầu học Minh độ thì tất cả bọn tà ma trong tam thiên đại thiên thế giới đều sầu khổ, muốn phá hoại, quấy nhiễu việc chứng đắc Trung đạo.